

KERK + Leven

WEEKBLAD — NUMMER 42 — 15 OKTOBER 2008

Klapstoel
Josian
Caproens

blz. 7

In de voetsporen
van Paulus.
Nieuwe serie

blz. 9

Arm België.
In 't geweer
tegen armoede

blz. 12-13

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

Missiemaand combineert muziek en vredesbevorderend missioneren

Jozefien Van Huffel

Met het thema *Vrede op maat* stellen de organisatoren van Oktober Missiemaand scherp op de muziek van drie campagnelanden evenals op het verband tussen muziek en vrede. In Bolivia bijvoorbeeld wordt tijdens kerkelijke feestdagen gedanst als een offer aan Maria. Wie deze maand Missio steunt, investeert echter geenszins in castagnetten en accordeons.

Do Re Missie

MUZIEK is de poort waarlangs we de campagnelanden binnenwandelen, vertelt Caroline De Meester van Missio. „Muziek effent de weg voor een schets van de algemene toestand en van de concrete projecten.

De muziek van het campagneland en de projecten zijn hoofdstukken uit hetzelfde boek.”

En dus leren we over het hedendaagse muziekgenre *coupé-décalé* uit Ivoorkust. Met videoclip vol snelle auto's en mooie vrouwen zoeken de makers aansluiting bij de westerse cultuur, maar in hun teksten reageren ze uitdrukkelijk tegen het onrecht in het door burgeroorlog en sociale onrust ge-

teisterde Afrikaanse land. Het razend populaire *coupé-décalé* bevordert zo de sociale cohesie. Het derde campagneland is Roemenië, waar de muziek van de Roma bewuste bevolkingsgroep helpt in haar zoektocht naar erkenning.

De campagneslogan *Vrede op maat* verwijst evenzeer naar het hedendaagse missioneren. „Missio staat voor gezonden zijn vanuit je eigen leven”, legt Caroline uit. „Vroeger hield dat vaak de export in van ons eigen systeem. Vandaag proberen we eerst te ontdekken wat er ter plaatse leeft. Missionarissen brengen vrede op maat van de andere cultuur. Als het ware op maat van de plaatselijke muziek.”

Innerlijke rust

Voor Missio staat 'vrede' in die context vooral voor 'innerlijke rust'. Dankzij vertrouwen in het geloof, maar ook dankzij respect en verdraagzaamheid komen mensen tot zichzelf en dragen ze op hun beurt vredesbevorderende waarden uit. Ook de meer letterlijke betekenis van 'vrede', een toestand van ontbreken van strijd, is onlosmakelijk verbonden met missie. Bij conflicten is er nu eenmaal altijd nood aan bijstand. „Op scholen en in parochies hebben we het vaak over kindsoldaten”, vertelt Adelbert Delmeire van Missio. „Dat thema maken we aanschouwelijk met behulp van speelgoedwapens en laten kinderen zien dat de vredesduif overheerst (zie foto, n.d.r.).”

De projecten die Missio dit jaar steunt, dragen dankzij opleiding en onderwijs bij tot vrede. In Bolivia betreft het een schooltje in Potosi, 's werelds hoogste stad. „Veel oorspronkelijke bewoners werken er in de mijnindustrie. Een plaatselijke zustergemeenschap

probeert de kinderen een betere toekomst te bieden dan die zware en onveilige arbeid”, schetst Caroline De Meester.

Het project in Ivoorkust is een ziekenhuis, apotheek en ontmoetingsplaats, waar bovendien voor opleidingen wordt gezorgd. Caroline: „Daar is vooral didactisch materiaal nodig. Het dispensarium draait prima, maar om uit te breiden ontbreken de middelen.” In Roemenië ten slotte, één van de armste landen in Europa, steunt Missio het seminarie in Iasi. Voor de meer dan honderd seminaristen is er veel te weinig studiemateriaal.

„Deze projecten illustreren hoe 'missie' vandaag om heel uiteenlopende dingen draait, van het kerkelijke tot onderwijs en zorg”, vat Caroline De Meester samen. Ze is er zelf het levende bewijs van, maar ook in de scholen die Missio aandoet, wordt duidelijk dat de missiemaand op deze manier ook jongeren aanspreekt. Bovenal voelen deze zich wellicht aange trokken door het internationale element, dit jaar de exotische muziek. „Van daaruit bouwen we verder. Met getuigenissen, bezinningen en speelse inleefactiviteiten vertalen we in jongerentaal de achterliggende betekenis.”

Daarnaast brengt Caroline stevast het geloof ter sprake dat aan de basis ligt van het missioneren, ook al gaat het al lang niet meer om 'zieltjeswinnery' en zijn jongeren minder bezig met dat gelovige aspect. „Het christendom zoals wij het hier kennen, heeft zijn plekje binnen de wereldkerk. Dat laat ons toe om te bouwen op een gemeenschappelijke basis, ondanks de eigenheid van elk land. Christenen proberen met een verdraagzame en onbevooroordeelde blik in de wereld te staan. Dat is de innerlijke vrede die toelaat om drempels te overschrijden en vrede op maat van de anderen te verspreiden.”

© Missio